

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 12ης Ιουνίου 1986 *

Στην υπόθεση 229/84,

Maria Sommerlatte, συνταξιούχος υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος St.-Blasien, Eurotel, Todtmoserstraße 2, D-7822, επικουρούμενη και εκπροσωπούμενη από τον Victor Biel, δικηγόρο Λουξεμβούργου που είναι και αντίκλητός της στο Λουξεμβούργο, 18 A, rue des Glacis,

ενάγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον Henri Étienne, κύριο νομικό σύμβουλο, μέλος της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg, Λουξεμβούργο,

εναγομένη,

που έχει ως αντικείμενο αγωγή αποζημίωσης λόγω ευθύνης της Επιτροπής διότι παρέλειψε να ενημερώσει εγκαίρως τους συνταξιούχους, πρώην μέλη του προσωπικού της, ως προς ορισμένες τροποποιήσεις της γερμανικής νομοθεσίας περί του συστήματος των ταμείων ασθενοείας,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

συγκείμενο από τους U. Everling, πρόεδρο τμήματος, Y. Galmot και K. Κακούρη, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Darmon

γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 11ης Δεκεμβρίου 1985,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΑΠΟΦΑΣΗ

(Το μέρος που περιέχει τα περιστατικά παραλείπεται)

Σκεπτικό

- 1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 12 Σεπτεμβρίου 1984, η M. Sommerlatte, συνταξιούχος υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, άσκησε αγωγή αποζημίωσης επικαλούμενη την ευθύνη της Επιτροπής, διότι παρέβη την υποχρέωση αρωγής που φέρει έναντι της ενάγουσας.
- 2 Όπως προκύπτει από τη δικογραφία η ενάγουσα, συνταξιούχος κατά το κοινοτικό σύστημα, υπήγετο συγχρόνως στο γερμανικό σύστημα ασφάλισης ασθενείας της « Barmer Ersatzkasse » (επικουρική ασφάλιση Barmer, στο εξής: BEK). Μέχρι το τέλος του 1982 οι εισφορές της στο BEK υπολογίζονταν βάσει των προς σύνταξη δικαιωμάτων της στη Γερμανία χωρίς να λαμβάνονται υπόψη τα έσοδά της από την κοινοτική σύνταξη.
- 3 Ο νόμος της 4ης Δεκεμβρίου 1981 περί αναπροσαρμογής των συντάξεων για το 1982 εισήγαγε νέα παράγραφο 180 στον « Reichsversicherungsordnung » (γερμανικός νόμος περί κοινωνικής ασφάλισης, στο εξής: RVO), κατ' εφαρμογή της οποίας για τον υπολογισμό των εισφορών της ενάγουσας στο γερμανικό σύστημα θα λαμβάνονταν υπόψη από 1ης Ιανουαρίου 1983 και τα έσοδά της από την κοινοτική σύνταξη. Ωστόσο σύμφωνα με την παράγραφο 23 του νέου νόμου, με την οποία τροποποιήθηκε το άρθρο 534 του RVO, η ενάγουσα, η οποία υπήγετο μέχρι τότε στο εθνικό σύστημα, μπορούσε να ζητήσει να αποχωρήσει από το BEK αποδεικνύοντας ότι υπάγεται σε άλλο φορέα ασφάλισης ασθενείας εφόσον υπέβαλε σχετική αίτηση το αργότερο μέχρι 31ης Μαρτίου 1983.
- 4 Η Επιτροπή που ενημερώθηκε για τα προβλήματα που προέκυψαν από τη νέα γερμανική νομοθεσία, στηριζόμενη στο άρθρο 13, δεύτερη παράγραφος, του πρωτοκόλλου περί των προνομίων και ασυλιών, σύμφωνα με το οποίο δεν επιβάλλονται εσωτερικοί φόροι επί των μισθών και αποδοχών που καταβάλλονται από τις Κοινοότητες, συνέστησε, με στερεότυπο έγγραφο της 17ης Νοεμβρίου 1982, σε καθέναν από τους επτά

κοινοτικούς συνταξιούχους που είχαν ενδιαφερθεί σχετικώς, να μη δηλώσουν στα γερμανικά ταμεία το ύψος της κοινοτικής τους σύνταξης. Η ενάγουσα ήταν η μόνη από τους ενδιαφερόμενους υπαλλήλους που δεν το είχε δηλώσει στην Επιτροπή. Όταν όμως οι γερμανικές αρχές επικαλέστηκαν, υποστηρίζοντας το αντίθετο, την απόφαση του Δικαστηρίου της 25ης Φεβρουαρίου 1969 (Klomp, 23/68, Rec. σ. 43), η Επιτροπή, με δεύτερο στερεότυπο έγγραφο της 16ης Μαρτίου 1983, επέστησε την προσοχή των συνταξιούχων της ως προς τις συνέπειες που θα είχαν αν δεν δήλωναν το ποσό της κοινοτικής τους σύνταξης στις γερμανικές αρχές και ως προς τη δυνατότητά τους να αποχωρήσουν από το γερμανικό σύστημα μέχρι τις 31 Μαρτίου 1983. Μαζί με τα εν λόγω έγγραφα, απέστειλε και από μία βεβαίωση συνταξιοδότησεως από το κοινοτικό σύστημα ασφαλίσεως ασθενείας. Η Επιτροπή δημοσίευσε εξάλλου στον *Ταχυδρόμο του προσωπικού* της 28ης Μαρτίου 1983, προς ενημέρωση των ενδιαφερομένων, την πληροφορία ότι μπορούσαν να ζητήσουν μέχρι τις 31 Μαρτίου να αποχωρήσουν από το BEK.

- 5 Η ενάγουσα, που γνωστοποίησε στο BEK το ύψος της κοινοτικής της σύνταξης, έλαβε από το εν λόγω ταμείο το από 2 Μαρτίου 1983 έγγραφο με το οποίο καθορίστηκε το ύψος της μηνιαίας εισφοράς της στο γερμανικό σύστημα, που υπολογίστηκε βάσει της κοινοτικής της σύνταξης σε 140,19 γερμανικά μάρκα, δηλαδή στο 6,05 % της εν λόγω σύνταξης. Με την από 4 Μαρτίου 1983 επιστολή, η ενάγουσα ζήτησε από το BEK να την ενημερώσει ως προς το αν υπάρχει εκ του νόμου δυνατότητα απαλλαγής από την καταβολή της εν λόγω εισφοράς. Απαντώντας με το από 18 Μαρτίου 1983 έγγραφο, το BEK την πληροφόρησε σχετικά με τη δυνατότητα αποχωρήσεως από το εθνικό σύστημα μέχρι τις 31 Μαρτίου 1983. Η ενάγουσα αμφισβητεί ότι έλαβε το εν λόγω έγγραφο.
- 6 Η αίτηση που υπέβαλε στις 29 Νοεμβρίου 1983 η ενάγουσα, ζητώντας να αποχωρήσει από το εθνικό σύστημα, απορρίφθηκε ως εκπρόθεσμη στις 15 Δεκεμβρίου 1983.
- 7 Εν τω μεταξύ, στις 27 Αυγούστου 1983, η ενάγουσα ζήτησε από την Επιτροπή, με αίτηση κατά την έννοια του άρθρου 90 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, να αυξήσει την κοινοτική της σύνταξη κατά το μέρος που μειώθηκε λόγω της μηνιαίας εισφοράς στο γερμανικό ταμείο ασφαλίσεως.
- 8 Η αίτηση αυτή απορρίφθηκε στις 6 Οκτωβρίου 1983, με την αιτιολογία ότι τα δικαιώματα συντάξεως καθορίζονται από τον κανονισμό υπηρεσιακής καταστάσεως και δεν μπορούν να μεταβληθούν βάσει άλλων παραγόντων.

- 9 Στις 24 Δεκεμβρίου 1983, η ενάγουσα υπέβαλε στην Επιτροπή διοικητική ένσταση κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του κανονισμού. Η ένσταση αυτή απορρίφθηκε σιωπηρώς, στη συνέχεια δε και ρητώς εντός της προθεσμίας για την άσκηση προσφυγής που προβλέπει το άρθρο 91, παράγραφος 3, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, με απόφαση της 18ης Ιουλίου 1984, κατόπιν της οποίας η ενάγουσα άσκησε την υπό κρίση αγωγή στις 12 Σεπτεμβρίου 1984.
- 10 Η ενάγουσα υποστηρίζει ότι υπέστη ζημία λόγω διοικητικού πταίσματος της Επιτροπής, η οποία την παραπλάνησε διότι, αρχικώς μεν θεώρησε ότι η γερμανική νομοθεσία ήταν ασυμβίβαστη προς το κοινοτικό δίκαιο, στη συνέχεια δε μετέβαλε γνώμη χωρίς να την ενημερώσει. Η ενάγουσα προσάπτει επίσης στην Επιτροπή ότι η ενημέρωση των ενδιαφερόμενων συνταξιούχων ως προς τη δυνατότητα αποχωρήσεως από το γερμανικό σύστημα, με τον *Ταχτδόμο του προσωπικού* της 28ης Μαρτίου 1983, δεν έγινε εγκαίρως, ότι της χορήγησε τη βεβαίωση υπαγωγής στο κοινοτικό σύστημα για να τη χρησιμοποιήσει ενόψει της αποχωρήσεώς της από το ΒΕΚ με καθυστέρηση άνω των τεσσάρων μηνών και, τέλος, ότι δεν άσκησε κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας την προσφυγή του άρθρου 169, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΟΚ, λόγω παραβιάσεως των δικαιωμάτων και αρχών του κοινοτικού δικαίου από τη νέα εθνική νομοθεσία περί ασφαλίσεως ασθενείας.
- 11 Η ενάγουσα φρονεί ότι η συμπεριφορά της Επιτροπής συνιστά παράβαση του καθήκοντος αρωγής που υπέχει από το άρθρο 24 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και των κανόνων της χρηστής διοίκησης και, συνεπώς, υπηρεσιακό πταίσμα που προξένησε ζημία στην ενάγουσα.
- 12 Η ενάγουσα φρονεί ότι η ζημία που υφίσταται ανέρχεται κατά το παρόν και το μέλλον σε ποσοστό 6,05 % της συντάξεώς της και ζητεί να της καταβληθεί αποζημίωση όχι εφάπαξ αλλά μηνιαίως εις αποκατάσταση της προκαλουμένης ζημίας. Η ενάγουσα διευκρινίζει ότι το εν λόγω ποσό δεν μπορεί να θεωρηθεί ως αύξηση της συντάξεώς της εις βάρος του ταμείου συνταξιοδοτήσεως, αλλά ως αποζημίωση εις βάρος του προϋπολογισμού της Επιτροπής.
- 13 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο ισχυρισμός ότι όφειλε να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου βάσει του άρθρου 169, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΟΚ κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας είναι και απαράδεκτος και αβάσιμος. Η Επιτροπή φρονεί εξάλλου ότι δεν θα μπορούσε να ακολουθήσει τη διαδι-

κασία του άρθρου 179 της Συνθήκης ΕΟΚ προκειμένου να επιλυθεί εμμέσως το ζήτημα αν η γερμανική νομοθεσία περί ασφαλίσεως ασθενείας και η υποχρέωση των κοινοτικών συνταξιούχων να καταβάλλουν εισφορές στο εν λόγω σύστημα βάσει του ύψους της συντάξεώς τους προσκρούουν στο κοινοτικό δίκαιο.

- 14 Κατά την Επιτροπή, η διαφορά πρέπει επομένως να περιοριστεί στο ζήτημα αν, ως αρμόδια για τους διορισμούς αρχή, παρέβη το καθήκον αρωγής που υπέχει έναντι της ενάγουσας.
- 15 Η Επιτροπή υπογραμμίζει σχετικώς ότι ενημέρωσε εγκαίρως τους κοινοτικούς συνταξιούχους που της είχαν υποβάλει το πρόβλημά τους ως προς τη δυνατότητα αποχωρήσεως από το γερμανικό σύστημα ασφαλίσεως ασθενείας, προς το σκοπό αυτό δε τους απέστειλε, μαζί με τα σχετικά έγγραφα, τη βεβαίωση υπαγωγής στο κοινοτικό σύστημα ασφαλίσεως ασθενείας και ότι η ενάγουσα έλαβε γνώση ενός από αυτά τα έγγραφα δεδομένου ότι το προσήρτησε στην από 24 Νοεμβρίου 1984 ένστασή της.
- 16 Η Επιτροπή παρατηρεί ότι ο δικαιολογητικός λόγος του άρθρου 24 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως είναι μεν η σκέψη ότι η Επιτροπή έχει καθήκον αρωγής έναντι του υπαλλήλου που τη χρειάζεται για να προασπίσει τα συμφέροντά του, πλην όμως η ενάγουσα δεν είχε στην πραγματικότητα ανάγκη αυτή την αρωγή, εφόσον γνώριζε ότι είχε τη δυνατότητα να αποχωρήσει από το εθνικό σύστημα ασφαλίσεως και λόγω του ότι το ΒΕΚ την κάλεσε να του δηλώσει το ποσό της κοινοτικής της σύνταξης και λόγω της αλληλογραφίας που επακολούθησε μεταξύ του εν λόγω εθνικού φορέα και της ενάγουσας, η οποία κατέληξε στο έγγραφο της 18ης Μαρτίου 1983 που της απηύθυνε το ΒΕΚ, όπως δηλώνει το ίδιο.
- 17 Η Επιτροπή υπογραμμίζει εξάλλου ότι, αν η ενάγουσα είχε υποβάλει την αίτηση αποχωρήσεώς της από το γερμανικό σύστημα τη στιγμή που έλαβε γνώση αυτής της δυνατότητας, δηλαδή στις 5 ή στις 6 Απριλίου 1983, θα μπορούσε να αποφύγει την απόρριψη της αιτήσεώς της ως εκπρόθεσμης από τις γερμανικές αρχές, οι οποίες σε άλλη περίπτωση χορήγησαν παράταση. Η Επιτροπή προσθέτει ότι η ενάγουσα ουδέποτε της ζήτησε βεβαίωση υπαγωγής στο κοινοτικό σύστημα που εξάλλου δεν είχε την πρόθεση να χρησιμοποιήσει, δεδομένου ότι η πρόθεσή της ήταν να αποφύγει την εισφορά βάσει της κοινοτικής της σύνταξης και όχι να αποχωρήσει από το γερμανικό σύστημα, όπως προκύπτει από την αλληλογραφία μεταξύ της ενάγουσας και του ΒΕΚ.

- 18 Τέλος, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η μεταβολή της αρχικής της θέσης ως προς το αν συμβιβάζεται η γερμανική νομοθεσία προς το κοινοτικό δίκαιο δεν προξένησε ζημία στους ενδιαφερόμενους συνταξιούχους που της είχαν δηλώσει την περίπτωση τους ή που συμμορφώθηκαν με τις συστάσεις που τους απηύθυνε με την από 28 Μαρτίου 1983 ανακοίνωση προς το προσωπικό.
- 19 Πρέπει να παρατηρηθεί ότι ναι μεν από το γράμμα του άρθρου 24 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων προκύπτει ότι τα κοινοτικά όργανα έχουν υποχρέωση αρωγής μόνον έναντι των εν ενεργεία υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού, πλην όμως η διάταξη αυτή έχει γενικότερη έκταση: συγκεκριμένα ο σκοπός της είναι να παράσχει στους εν ενεργεία υπαλλήλους και στο λοιπό προσωπικό ασφάλεια και για το παρόν και για το μέλλον ώστε να τους επιτρέψει να ασκούν καλύτερα τα καθήκοντά τους προς το συμφέρον της υπηρεσίας. Κατά συνέπεια, η υποχρέωση αρωγής που φέρουν τα κοινοτικά όργανα αφορά και τους συνταξιούχους.
- 20 Καταρχήν, ο ενδιαφερόμενος οφείλει να υποβάλει σχετική αίτηση στο όργανο στο οποίο ανήκει. Εντούτοις, σε εξαιρετικές περιστάσεις, το κοινοτικό όργανο οφείλει ενδεχομένως να αναλάβει συγκεκριμένη ενέργεια αρωγής χωρίς προηγούμενη αίτηση του ενδιαφερομένου αλλά με δική του πρωτοβουλία.
- 21 Τέτοια ακριβώς είναι η συγκεκριμένη περίπτωση. Όπως προκύπτει από τη δικογραφία, η Επιτροπή θεώρησε αρχικώς ότι η νέα γερμανική νομοθεσία ήταν ασυμβίβαστη προς τις διατάξεις του κοινοτικού δικαίου και κάλεσε τους κοινοτικούς συνταξιούχους που είχαν εκδηλώσει ενδιαφέρον σχετικώς, να μη δηλώσουν στον εθνικό φορέα το ύψος της σύνταξής τους. Στη συνέχεια όμως, ύστερα από συνεννόηση με τις γερμανικές αρχές, η Επιτροπή με στερεότυπο έγγραφο της 16ης Μαρτίου 1983 συνέστησε στους εν λόγω συνταξιούχους να αποχωρήσουν από το γερμανικό σύστημα και τους απέστειλε προς το σκοπό αυτό βεβαίωση υπαγωγής στο κοινοτικό σύστημα.
- 22 Αποδεικνύεται επίσης ότι ο αριθμός των κοινοτικών συνταξιούχων τους οποίους αφορούσε η νέα νομοθεσία ήταν πολύ περιορισμένος και συγκεκριμένα, σύμφωνα με τις δηλώσεις της ίδιας της Επιτροπής, οκτώ άτομα τα οποία, με εξαίρεση την ενάγουσα, είχαν εκδηλώσει το ενδιαφέρον τους στην Επιτροπή, η οποία και τους ενημέρωσε ατομικώς. Η ενάγουσα δεν εξεδήλωσε μεν ενδιαφέρον, πλην όμως η Επιτροπή γνώριζε ότι υπαγόταν στο ΒΕΚ. Επομένως, όφειλε να την ενημερώσει προσωπικώς όπως ενημέρωσε και τους άλλους.

- 23 Σημειωτέον εξάλλου ότι η ενημέρωση που είχε η ενάγουσα μέσω του σχετικού δημοσιεύματος της Επιτροπής, στον *Ταχυδρόμο του προσωπικού* της 28ης Μαρτίου 1983, δεν υπήρξε έγκαιρη και δεν της επέτρεψε να επιχειρήσει επιτυχώς τις ενέργειες της ενδεχόμενης αποχώρησης από το εθνικό σύστημα πριν από τις 31 Μαρτίου 1983.
- 24 'Αρα η Επιτροπή παρέλειψε να ενημερώσει εγκαίρως την ενάγουσα ως προς την πραγματική της άποψη σχετικά με το αν συμβιβάζεται η εθνική νομοθεσία προς τους κοινοτικούς κανόνες και ως προς τη δυνατότητα να αποχωρήσει από το ΒΕΚ πριν από τις 31 Μαρτίου 1983.
- 25 Η παράλειψη αυτή της Επιτροπής υπήρξε μία από τις αιτίες λόγω των οποίων η ενάγουσα εξακολουθεί να υπάγεται στο εθνικό σύστημα ασφαλίσεως ασθενείας.
- 26 Ωστόσο, η παράλειψη της Επιτροπής δεν υπήρξε η μόνη αιτία της διατηρήσεως της υπαγωγής της ενάγουσας στο εθνικό σύστημα ασφαλίσεως ασθενείας. Συγκεκριμένα η ενάγουσα παρέλειψε να ενημερώσει την Επιτροπή για την περίπτωση της και αρχικώς, όπως έπραξαν οι άλλοι ενδιαφερόμενοι συνταξιούχοι, και αφού έλαβε το από 2 Μαρτίου 1983 έγγραφο με το οποίο το ΒΕΚ της γνωστοποίησε το μηνιαίο ποσό της εισφοράς της βάσει του ύψους της κοινοτικής της σύνταξης. Εξάλλου, δεν επέδειξε επιμέλεια προκειμένου να πληροφορηθεί από το ΒΕΚ ως προς τη δυνατότητα αποχωρήσεως από το γερμανικό σύστημα.
- 27 'Αρα η ζημία την οποία υφίσταται η ενάγουσα λόγω του ότι εξακολουθεί να υπάγεται στο εθνικό σύστημα στο οποίο και υποχρεούται να καταβάλλει εισφορές βάσει της κοινοτικής της σύνταξης είναι το αποτέλεσμα τόσο της στάσεως της Επιτροπής όσο και της συμπεριφοράς της ίδιας της ενάγουσας.
- 28 Σημειωτέον εξάλλου ότι η διατήρηση της υπαγωγής στο ΒΕΚ συνεπάγεται για την ενάγουσα ορισμένα πλεονεκτήματα υπό τη μορφή ενδεχομένων παροχών τις οποίες έχει τη δυνατότητα να λάβει γι' αυτό το λόγο, πράγμα που πρέπει να ληφθεί υπόψη για τον υπολογισμό της ζημίας που υπέστη.
- 29 Βάσει των προηγούμενων σκέψεων πρέπει να καταδικαστεί η Επιτροπή να καταβάλει μηνιαίως στην ενάγουσα ποσό ίσο προς το 50 % της εισφοράς, την οποία η τελευταία οφείλει να καταβάλλει μηνιαίως στο ΒΕΚ και η οποία υπολογίζεται βάσει της κοινοτικής της σύνταξης.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 30 Σύμφωνα με το άρθρο 70 του κανονισμού διαδικασίας, προκειμένου περί προσφυγών υπαλλήλων των Κοινοτήτων, τα όργανα φέρουν τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν.
- 31 Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, το Δικαστήριο μπορεί να συμψηφίσει τα έξοδα ολικώς ή μερικώς σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων. Εν προκειμένω, δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθη μερικώς, πρέπει να φέρει το ήμισυ των δικαστικών εξόδων της ενάγουσας.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Καταδικάζει την Επιτροπή να καταβάλλει μηνιαίως στην ενάγουσα ποσό ίσο προς το 50 % της εισφοράς την οποία η τελευταία οφείλει να καταβάλλει μηνιαίως στο Barmer Ersatzkasse και η οποία υπολογίζεται βάσει της κοινοτικής της σύνταξης.
- 2) Η Επιτροπή φέρει, εκτός από τα δικά της έξοδα, και το ήμισυ των εξόδων της ενάγουσας.

Everling

Galmot

Κακούρης

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 12 Ιουνίου 1986.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος

U. Everling